

FOAIA DIECESANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. rom. a Caransebeșului

Apare odată în săptămână: DUMINECA

<p>Prețul Abonamentului: Pentru Austro-Ungaria pe an . . 5 fl. — cr. " " " " pe 1/2 an . 2 " 50 " " România și străinătate pe an . 14 franci " " " " pe 1/2 an 7 "</p>	<p>Prețul inserțiunilor: Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. tipărite de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte, 3 fl., până la 200 de cuvinte, 4 fl., de aci în sus 5 fl.</p>	<p>Correspondințele se adresează redacțiunii: „FOAIA DIECESANĂ”; careă banii de prenumerațiune și inserțiuni la ADMINISTRAȚIA Librăriei și Tipografiei diecesane în Caransebeș</p>
---	---	--

C u v ê n t a r e

la nașterea Domnului

Și tu Vitleeme casa Efratului mic ești între miile Iudeii, dară din tine va eși povățuitorul care va paște pre poporul meu Israil. (Michea V, 2.)

Nespus de mare a trebuit să fie durerea strămoșilor noștri Adam și Eva, Iubiți ascultători, când au părăsit raiul, locul fericirii, unde nu cunoșteau lipsă, nu cunoșteau durerea, nu cunoșteau intristarea, ci duceau o viciață ingerească, bucurându-se pururea de vederea feței lui Dumnezeu și gustând neîmpedecați de nimic din bunătățile raiului.

Dar păcatul nu i-au lipsit numai de bunătățile raiului pământesc, ci de-odată cu acestea se schimosiră în ei și darurile cele frumoase sufletești, cu care îi înzestraseră bunul Dumnezeu dela început.

Mintea, înțelegerea lor s'a întunecat, inima pierdù darurile cele frumoase: iubirea, dreptatea, îndurarea și în locul acestora s'a încuibat patimile, poftetele și aplecările cele rele, cari ș'au dat rodul lor în cei mai de aproape următori ai lor, în fiii lor. Știm cum Cain chemă la câmp pre fratele său Avel și acolo din invidia, ce o avea asupra lui l'a omorît. Singura mângâiere, singura nădejde, ce le-a mai rămas strămoșilor noștri, după ce a fost scoși din raiu, era făgăduința părintelui cerese, carele pre lângă judecata dreaptă, ce li-o aduse, în marea sa îndurare și bunătate, le-a spus, că nu-și va uita cu totul de ei și de următorii lor, ci la plinirea timpului le va trimite un mântuitoriu, pe Fiul său, care se-i scoată din pedeapsa păcatului, să le lumineze mintea se-i pregătească pentru ași putea câștiga iarăș fericirea pierdută.

Timpul împlinirii făgăduinței lui Dumnezeu sosise, Iubiți ascultători, bunul și înduratul Dumnezeu nu mai putu suferi rătăcirea omenimei în întunecul necunoștinței, nu mai putu suferi, ca oamenii să se închine la făpturi: la soare, lună, stele, la idoli

făcuți de mâni omenești și să jertfească acestora. Arhanghelul Gavril fù trimis la o fecioară din Nazaret Maria, fca dreptilor Ioachim și Ana, carea era logodită cu Iosif, bărbat drept și cu frica lui Dumnezeu, și o întâmpină cu cuvintele:

„Bucură-te ceea ce ești plină de dar, Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între mueri. Iată vei lua în pântece și vei naște fiu și vei chema numele lui Isus; Duhul sânt se va pogori preste tine și puterea celui prea înalt te va umbri, pentru aceea și sântul, ce se va naște din tine, fiul lui Dumnezeu se va chema.”

Plinindu-se vremea Prea-curatei, ca să nască pre mântuitorul lumii, Iosif și Maria din porunca împăratului August trebuiră să se ducă la Vitleem să se scrie.

Împăratul August adecă voia, pentru ca să știe numărul supușilor, a face o conscriere de popor, și pentru aceea porunci, ca fie-care să se scrie în cetatea, de unde se trăgea, și fiind că Iosif și Maria erau din seminția lui David, trebuiră să meargă în cetatea lui David în Vitleem, car de altă parte se se împlinescă și prorocia prorocului Mihea despre locul nașterii Mântuitorului unde zice: „Și tu Vitleeme, casa Efratului mic este între miile Iudeii, dară dintru tine va eși povățuitorul, care va paște pre poporul meu Israil.”

Ajunși la Vitleem Iosif și Maria ca oameni sëraci și nebăgați în samă au fost siliți să se sălășluiescă preste noapte afară într'un sălaș de câmp din apropierea Vitleemului. Aici născù Prea-curata pre Mântuitorul lumii Cristos. Atunci deschizându-se ceriul, mulțime de oaste ingerească s'a coborît de asupra locului unde era pruncul și cântau: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pre pământ pace între oameni bunavoire.”

Păstorii, cari își pășteau turmele pe acel câmp, trezându-se la auzul corului ingereșc și la lumina, ce se făcu, alergară îngrabă la peșteră, unde aflând

pruncul dumnezeesc culcat în iesle, s'au închinat lui și s'au bucurat. Magii și filosofi dela răsărit conduși de o stea neobicinuită alergară din o depărtare foarte mare în urma stelei până la peștera, unde se afla pruncul, pentru a-i face închinăciune, aducându-i lui daruri aur, smirnă și tămâie ca unui împărat.

Vedeți iubiți ascultători, bunul și înduratul Dumnezeu în nemărginita sa iubire cătră oameni le trimise Mântuitoriu pre însuș Fiul său. Acesta se deosește născându-se după firea omenească, și făcând ca să locuiască Dumnezeirea cea nemărginită între marginile înguste ale trupului omenească, pentru ca astfel ca Dumnezeu și Om față în față să ne poată împărtăși învățăturile cele mântuitoare.

El, care nu iubește aici pe pământ mărirea deșartă, primește a să intrupa și a să naște din o fecioară de familie săracă și nebăgată în seamă, săracă de bunuri pământești, dar bogată în frica lui Dumnezeu, bogată în fapte bune.

Să urmăm și noi iubiți ascultători acestei familii cu frica lui Dumnezeu și să grăbim cu toții astăzi când s'erbăm nașterea cea după trup a mântuitorului, să ne curățim simțirile, inimile și mințile noastre de gândurile și aplicările rele și urmând păstorilor și filosofilor dela răsărit să vedem pre Domnul aici în biserică, peștera cea duhovnicească, și în loc de daruri, aur, smirnă și tămâie să-i aducem inimi curate și o părere de rău pentru păcatele săvârșite, așa numai ne vom putea împărtăși de darurile făgăduite de mântuitoriu, așa vom putea dobândi viața vecinică fericită, raiul cel cerească, pre carele tuturor vi'l poftesc. Amin.

Alexandru Rușdea
paroh

Dare de samă asupra cărții:

„Istoria biblică“ în folosul școalelor populare cu 10 ilustrațiuni, apărută în editura tipografiei arhidieceșane în Sibiu 1893.

(Fine)

Să amintesc și câteva erori de stil. La erori stilistice nu trebuie să caut mult. Să luăm d. e. pagina 2. Aici se zice: „a despărțit apele de pământ și a dat pământului puterea să rodească. Astfel s'au format câmpuri și păduri, păraie, rfuri și mări.“ Aci corect era și chiar în sensul biblic ca partea a doaua din propoziția primă să se fi pus după cea din urmă completându-se la înțeles. Mai jos se zice: „după aceasta a poruncit Dzeu . . . pe pământ să pască și să se trască tot felul de animale.“ Oare tot felul de animale trebuie să pască? Lupul, vulpea, vulturul, șerpele etc. să vede că și-au uitat de destinațiunea lor. Ș'apoi cum să pască? Târându-se? O bietele animale, ce năcaz pe ele! astăzi nici unele nu mai pasc târându-se, șerpele să târăște, dar nu vrea să pască.

Poate așa va fi fost pe atunci, deși biblia ne spune desul de lămurit lucrurile acestea. Trecem un rând mai departe și cetim eară: „Mai pe urmă făcu Dzeu pe om. Aceasta era ziua a șasea; căci așa i-a plăcut înțeleptului Dzeu să facă toate acestea în șase zile.“ Ce a făcut în cele cinci zile pe rând, auctorii nu voesc să ne spună. Partea din urmă: „căci așa i-a plăcut“ nu are nici o legătură logică cu partea dintâin, să vede că așa au plăcut și Dlor auctori să facă acestea, ca hexaameronul să se înceapă cu ziua a șasea și să se termine când s'a început.

Dacă e să mai amintesc o probă de stil și logică mă folosesc de învățătura morală dela pag. 70 a cărți: „să fim pururea credincioși, căci Domnul nu lasă pe dreptii săi.“

Să amintesc și câte-va erori gramaticale. La pagina 9: „A plouat 40 de zile și 40 de nopți fără încetare.“ După a mea părere alocuțiunea: „fără încetare“ trebuia pusă la locul ei după verb, zicându-se așa: A plouat fără încetare 40 de zile etc. La pag. 7 predicatele „a jertfit“ „să imprăștia“ „i-a plăcut“ lipsește consecutio temporum. Tot aceasta eroare să află la pag. 41 unde cetim: „din întâmplare *lovi* astfel pe Egipteanul, încât acesta și *cade* la pământ.“ La pagina 87 se zice: Isus a plecat în biserică. Nu înțeleg pentru ce auctorii nu zic *la* biserică întocmai așa precum scriu tot la aceasta pagină: „Domnul Cristos mergând odată la biserica din Ierusalim.“

Cartea din cestiune mai cuprinde și multe neesacități d. e. la pag. 6 §. 5 auctorii zic: „Adam și Eva după scoaterea din raiu au avut doi fii“ neesact și contra bibliei, carea ne spune, că în locul lui Avel Eva a născut pe Sit; după Sit ne spune că „a născut fii și fete“ (I. Moisi c. V. v. 4). La pag. 11 se zice despre turnul babilonic între altele: „așezându-se aici, ș'au întemeiat o cetate. Unii oameni s'au sfătuit să facă în mijlocul cetății și un turn înalt.“ Pe când biblia ne spune că s'au apucat de odată de cetate și de turn. „Veniți să ne zidim noauă cetate și turn“ (I. Moisi c. XI. v. 4) și când le-a amestecat Dzeu limbile, nu era gata nici cetatea nici turnul: „și au încetat a zidi cetatea și turnul“ (I. Moisi c. XI. v. 8). La pag. 42 se zice: „Rugul ardea neconținut cu o flacără minunată,“ fără a spune, că ardea dar nu să mistuia“ (II. Moisi c. III. v. 3). Nu s'a mirat Moisi atât de vedenie, ci mai vartos de minunea, că rugul ardea, dar nu să mistuia, pentru că așa ne spune biblia: „Și au zis Moisi, mergând mai aproape voi vedea această vedere mare, ce este, că nu să mistuește rugul“ (II. Moisi c. III. v. 3). La pag. 48 auctorii alcătuesc porunca a 7: „să nu trăești în fărădelegi,“ fără de a spune cine i-au autorisat și privilegiate să fabrice o atare poruncă. Afară de acestea auctorii istoriei biblice, lasă neesplicate o mulțime de lucruri d. e. păcat, ingeri, sinagogă etc. etc. Chiar noțiunea jertfă au aflat de bine a o esplica numai la pag. 51 §. 37 deși au vorbit și scris până aici de atâtea ori despre ea.

Dacă în cartea din cestiune se face în mare parte numai istorie, atunci auctorii au mai comis o eroare, că n'au pus la locurile convenite încheieturile simbolului cre-

dinței, ca așa să pregătească pe școlari și în cele ale creștinismului, după cum au făcut nepretensivii auctori George Ludu și Ioan Darius în istoria biblică a lor.

La locul acesta îmi iau voie a spune, că auctorii istoriei biblice în folosul școalelor populare, sunt buni meșteri în motivări. Ei ne spun adecă, că Cain s'a făcut lucrătoriu de pământ *fiind-că era mai tare*, ear Avel s'a făcut păstoriu de oi *fiind mai slăbuț*. Pe ce să întemeiază o atare motivare nu pot să gicesc, fiind-că în biblie nu se indigitează nimic. Dar dacă auctorilor le-a plăcut să motiveze, apoi eu cred că era mai potrivită motivarea la pag. 7 unde spun auctorii că Cain a bătut pe Avel până l-a omorât, căci altcum eșia la iveală primejdia, că Cain, dacă nu era mai tare, nu putea omorî pe Avel ca mai slăbuț.

Cu privire la cele 10 ilustrațiuni intercalate în carte am de a observa că nu sunt nici de cum suficiente pentru a ilustra și a face intuitive multele fapte și personaje biblice cuprinse în carte; lucru indispensabil la o carte de felul acesta, cu atât mai vârtos, că noi nu avem deloc tabele de părete din istoria biblică. Și mi-să pare că auctorii în punctul acesta au vânat mai mult după interese materiale decât să câștige moșteni pentru împărțirea ceriului în înțelesul evanghelic.

Scăderile observate până aici s'ar putea îndrepta cu înlesnire, însă cartea are alte scăderi cu mult mai mari și de atare natură încât dărimă cartea cu desăvârșire! Auctorii în loc să păstreze maiestatea stilului biblic, pretutindenea pe unde este cu puțință și mai ales în citațiuni și în convorbirile persoanelor biblice, au aflat de cuviință a-l profana după plac, așa încât cetind vre-o istorioară biblică din cartea numită, îți vine să crezi că cetești nește istorioare profane dintr'o carte de cetire. Nimic măiestos, nimic înălțătoriu! Cu alte cuvinte istoriile cuprinse în carte nu sunt credincioase sensului biblic nici în fond nici în formă, mai ales în Testamentul vechiu. Pedagogul german Dr. C. Kehr poate cel mai bun metodist zice în privința aceasta: „*problema învățământului religios este de a introduce pe copii în limbajul biblic și aceasta se poate începe deja în clasele cele mai inferioare, la cele de întâiu istorisirii*“ ear la alt loc zice: „*vorbirea directă a persoanelor biblice se păstrează (beibehält), ele nu vorbesc în mod indirect Istorisirea se întâmplă în ton simplu biblic, după puțința credincios biblic.*“

O istorisire profană după zisa pedagogului Dr. Fried. Dittes „dă învățământului religios caracterul unei morale triviale; ea are loc în cartea de cetire și la învățământul limbei materne.“

O altă scădere tot așa de esențială este, că în cartea despre care e vorba, nu se indică nicăierea împărțirea materialului după clase. Propunătoriu nu știe în care clasă să înceapă, ce material să ia din ea și când să înceteze.

Dacă mi-ar observa cineva, că aceasta o indică apriat planurile noastre de învățământ, le-aș răspunde, că materialul nu este tractat așa ca propunătoriu respective catehetul să poată face alegerea cu înlesnire. De

altă parte observ în treacăt, că cartea nici nu cuprinde întreg materialul pretins de planurile de învățământ. Așa d. e. lipsește cu desăvârșire istoria dreptului Iov, lipsește o mulțime de pilde și minuni, asemănări etc. din Testamentul nou.

Luând toate acestea în considerare, cu cartea numită nu s'a făcut nici un progres însemnat în literatura noastră religioasă pentru școalele populare, ba are pretenșiunea de a fi introdusă cu sila în școalele din arhidieceasă, căci ce însemnează altă reclamul: *biblioteca cărților școlare pentru studiul religiunii* decât introducerea cărții auctorilor și eliminarea altor manuale cu mult mai bune.

Din considerațiunile amintite nu pot recomanda spre aprobare cartea amintită ca una ce nu promovează scopurile juste ale învățământului religiunii în școale și tinde a împedeca dezvoltarea literaturii religioase. Părerea mea sinceră și nepreocupată este: *de a se scrie din partea Consistoarielor noastre concurse cu premii corespunzătoare pentru cele mai bune cărți didactice pentru întreg studiul religiunii în școalele populare, cari la timpul său se examineze prin comisiuni de bărbați competenți și nepreocupați. Între acestia nu înțeleg numai teologi ci și buni pedagogi.*

Sanționarea

Sub acest titlu scrie „Unirea“ din Blaj următoarele:

Așa dară s'a întâmplat.

Supremul Factor legislativ a sancționat votul camerelor legislative. Căsătoria civilă, matriculele de stat și proiectul privitoriu la religiunea pruncilor au ajuns la valoare de lege.

Patruzeci și șase de zile au trecut dela așternerea proiectelor până la sancționare.

Fost'au acestea zile zile de agitațiune, de ferebere, de nenumărate combinațiuni. Fost'au optimiști, cari țineau de imposibilă sancționarea din partea Coroanei.

Noi dela început am fost în clar cu situațiunea. Și acum evenimentele nu ne-au aflat nepregătiți. Am primit știrea sancționării cu resignațiune.

Acum căsătoria civilă e lege obligatoare împreună cu divorțul.

Și legea e lege. Trebuie să te supui. Asta o cere loialitatea.

Și noi ne vom supune.

Dar pe când ne supunem puterii obligatoare a legii, cu un singur glas și cu o singură suflare vom zice: Înjustă și nedreaptă, vătămătoare din samă afară, revoltătoare a conștiinței noastre creștine, române și patriotice, demoralizatoare a morăvurilor, ruinătoare a veteșii familiare și resturnătoare a ordinii sociale și de stat este legea despre căsătoria civilă.

Și vom mai zice, că pe când ne supunem puterii obligatoare a legii, nu vom înceta un singur moment a ne folosi de toate mijloacele iertate și legale pentru a zădărnici dispozițiunile stricicioase ale legii și pentru a o schimba ori chiar a o abroga.

Pentru că matrimoniul civil împreună cu divorțul vatămă conștiința noastră religioasă, căci în căsătorie privim nu numai un simplu contract bilateral și civil, ci mai vârtos un important și sublim act al religiei, un sacrament al legii noaue

Căsătoria civilă și divorțul revoaltă conștiința noastră creștină, pentru că noi singuri în binecuvântarea cerească aflăm garanța conviețuirii pacinice și fericite a soților.

Căsătoria civilă revoaltă conștiința noastră românească, pentru că noi în căsătoriile încheiate înaintea preoților noștri vedem basa sigară a familiilor românești, cari formează raziul națiunii, a individualității noastre naționale și temeiul speranțelor îndreptate spre viitoriu.

Căsătoria civilă revoaltă conștiința noastră patriotică, pentru că noi în moralitatea și integritatea familiilor, asupra cărora se ridică edificiul soțial aleuțuitoriu de stat, aflăm unica și adevărata garanță de prosperare și de bunăstare materială și spirituală a patriei.

Căsătoria civilă demoralizează moravurile, pentru că baza moralității este vieța familiară. Și vieța familiară își primește moralitatea sa dela caracterul sânt al căsătoriei. Dar căsătoria civilă despoaie matrimoniul de caracterul său sânt și alungă pe Dumnezeu din familie. Ear fără Dumnezeu moralitatea este cu neputință.

Căsătoria civilă ruinează vieța familiară, pentru că desbracă matrimoniul de caracterul lui sacramental și-l preface într'un simplu contract încheiat pe timp determinat și cu facultate de a abzie ori când părții celeialalte, ear de altă parte prin divorț desbrăcând căsătoria de caracterul ei indisolubil o preface într'un concubinat, și pe soție, pe părtașa credincioasă a bărbatului în bine și în rău, o degradează la soarta unei prostituate, bune numai pentru a mulțami poftele dobitocești ale unui bărbat.

Căsătoria civilă și divorțul răstoarnă ordinea soțială, pentru că pruncii născuți din căsătoria civilă în cea mai mare parte se cresc la vederea unei vieți familiare disordinate și disolute, și ei în mare parte cresc fără de îngrijirea părinților, de oare-ce rare foarte vor fi acele căsătorii, cari se vor termina fără de divorț. Asemenea prunci lipsiți de îngrijirile părințești, crescuți fără a fi fost părtași de razele iubirii sinului de mamă, vor fi elementul acela, din care-și vor recruta contingentul toate ideile subversive. Pruncii aceștia vor fi spre ruina ordinii soziale.

Eată pentru cari cuvinte am zis, că înjustă și nedreaptă, vătămătoare din samă afară, revoltătoare a conștiinței noastre creștine; române și patriotice, demoralizatoare a moravurilor, ruinătoare a vieții familiare și resturnătoare a ordinii soziale și de stat este legea despre căsătoria civilă.

Și eată pentru cari cuvinte ni-se impune, ca o sântă datorință, să nu încetăm pe un singur moment a ne folosi de toate mijloacele iertate și legale pentru a paralisa dispozițiile stricacioase ale legii și pentru a o schimha ori chiar abroga.

Cu acest omaj suntem datori lui Dumnezeu, patriei și națiunii.

Iosif

Vinderea lui Iosif

Tinta: Acum vă voi spune mai multe istorioare despre Iosif, și voi începe cu istorioara, care ne arată cum a fost vindut Iosif de frații săi.

I

Cine este Iosif? Ascultați!

Avram murise. Dar noi știm, că Dzeu i-a promis lui urmași mulți. Numărul acestora avea să fie ca stelele ceriului și năsipul mării. Promisiunea lui Dzeu să și împlinește. Isac, fiul lui Avram, a avut doi copii pe Isav și pe Iacob (care se mai numia și Israil); ear Iacob a avut doisprezece copii: Rubin, Simeon, Levi, Iuda, Dan, Naf-tati, Gad, Așer, Isahar, Zebulon, Iosif și Beniamin. Și așa numărul urmașilor lui Avram crește neconținut.... până să face un popor, poporul lui Israil.

Acum se ne întoarcem la Iosif.

II

1. Iosif a fost cel mai mic fiu al lui Iacob. Și pascând el turmele cu frații săi spunea tatălui său vorbele cele rele ale lor. Și Iacob iubia pe Iosif mai mult decât pe toți fiii săi, și-i făcu o haină pistriță. Și frații săi vèzènd aceasta, îl urau și nici o vorbă bună nu puteau vorbi cu dènsul.

2. Odată frații lui Iosif pășteau oile părintelui lor la Sichem. Și a zis Iacob cătră Iosif: „*Du-te vezi, dacă frații tîi și vitele sunt bine.*” Și Iosif se duse. Și frații lui îl vèzură de departe și, până a nu se apropia el de dènsii, ziceau uuul cătră altul: „*Eată vine, haidați se-l omorîm.*” Auzind acest a Rubin zise: „*Sè nu vèrsați sânge, ci-l aruncați în cisterna aceasta.*” Rubin voia se-l scape din mâ-nile lor și se-l r-dee părintelui său. Ajungènd Iosif la frații săi, aceștia îl desbrăcară de haina pistriță și-l aruncară în cisternă. Apoi se puseră la mîncare.

3. Și eată o caravană de neguțatori Ismaeliți venind cu camilele lor încarcate de tîmăie și smirnă și mergeau la Egipt. Și frații scoaseră pe Iosif din cisternă și-l vindură Ismailiților cu 20 de arginți. Și aceștia duseră pe Iosif la Egipt.

4. Atunci frații luară haina lui Iosif și junghiând un țap, muiară haina în sânge. Și duseră apoi haina pistriță tatălui lor zicènd: „*Eată ce am aflat; vezi de este haina fiului tîu, ori nu.*” Și Iacob o cunoscu și zise: „*Haina fiului meu este; o feară l-a mîncat; Iosif este sfășiat; din aceasta în va fi moartea!*” Și plânse pe fiul său multe zile, măcar că fiii lui căutau se-l mîngăe.

Reproducere.

Explicări: Cisternele sunt gropi mari, făcute anume, din cari își adapă nomazii vitele. Apa cisternelor e apă

de ploaie. În cisterna, în care a fost aruncat Iosif, nu era apă. — Un argint = 1 fl. 31 cr. — Caravana. — Neguțitorii de sclavi. — Geografie: Sichemul, Egiptul.

Ce copil a fost Iosif? Iosif a fost cu minte (nu se amesteca cu frații la lucruri rele) și avea o inimă bună (voia să-i vadă îndreptați). Cu ce a resplătit Iacob cuminiția și bunătatea lui Iosif? Îl iubia mai mult, decât pe ceilalți fii și i-a făcut o haină deosebită. Aci trebuie să se accentueze, ca și ceilalți fii ai lui Iacob s'ar fi bucurat de o mai mare iubire și ar fi căpătat toți haine pistruițe, dacă ar fi fost buni și cuminiți ca Iosif. Cu ce ochi priviau pe Iosif frații sei pentru aceasta? Cu ochi răi, îl invidiau, urau . . . Ce am zis noi odată, că se naște din ură („cina urește pe fratele său . . .“)? Uciderea . . .

Ce gând au avut frații lui Iosif cu Iosif? Să-l omoare. Dar Rubin? El caută să scape pe Iosif cu veață. Fost-a bun planul de scăpare a lui Rubin? Nu, ce a voit Rubin a fost mai rău decât moartea, căci în cisternă Iosif trebuia să chinue mai mult, ar fi murit de foame și sete. El trebuia să-și dea toată silința să scape pe Iosif de ori-ce pericol. Să fie amenințat pe frați cu pedeapsa lui Dumnezeu . . . cu blăstămii părinților, la cari i-va spune. Dar ce să întemplă? Frații primind sfatul lui Rubin, prind pe Iosif, îl desbracă (cu sila) de haina pistruiță (pentru ce?) și, pe lângă toate rugăciunile și tot plânsul lui Iosif, îl aruncă (fără nici un pic de milă) în cisternă. După aceea se pun liniștiți la mâncare, deși știau, că Iosif o să piară de foame. Ce ar fi trebuit să facă, cel puțin acuma, Rubin, dacă el se gândia serios la viața lui Iosif? . . .

Nici cu aruncarea lui Iosif în cisternă nu se mulțămesc frații lui. Ei îl vând unor străini, cari l-au dus ca pe un sclav pe jos, ori legat de vr'o cămilă, rupt de foame și sete, prin o caldură nesuferită, departe de părinți, țară . . . un chin pentru Iosif și mai mare decât moartea în cisternă. Aci chinuia poate câte-va zile, în Egipt viața întreagă.

Frații lui Iosif imoale apoi haina pistruiță în sângele unui țap, aruncă vina pe fere și prin minciuna lor cauză durere, ba chiar moartea („din aceasta imi va fi moartea“) lui Iacob.

N'a fost destul nici aceasta, ei — *fățarnicii* — caută să mângăie pe Iacob, bine știind, că singuri sunt cauza întregii nefericiri. Rubin nici acum nu dă de gol pe frații sei.

Resumare. Iacob și Iosif sunt de compătimit (de ce?). Toți frații lui Iosif sunt asemenea de rei: invidioși, urtori, mincinoși, iubitori de argint, fățarnici. Rubin e și laș.

III

a) Din istorioara aceasta se poate arăta, că fie-care păcat este tata mai multor păcate. Invidia, ura, planul omorului, vinderea, minciuna, fățarnicia . . . s'au născut una din alta; și cine nu se îndreaptă după cel dintâiu păcat acela foarte cu greu se va mai îndrepta.

b) Ce au voit păcătoșii frați să facă cu Iosif, când au văzut, că vine la ei la Sichem? Să-l ucidă, în inima lor l-au și ucis. Ce au făcut ei în faptă lui Iosif? L-au

prins; l-au desbrăcat cu sila, poate cu bătaie, de haina pistruiță; l-au aruncat în cisternă, ca să moară chinuit de foame și sete; l-au vândut de sclav . . . cu alte cuvinte: *iau stricat în privința corpului.* — Ce va fi făcut Iosif în cisternă, cum se va fi simțit el pe drum către Egipt? Plângere, întristare, durerea inimii. Deci frații au *stricat lui Iosif și în privința sufletului.* Tot acestea se poate zice despre frați și cu privire la tatăl lor Iacob.

Resumare: Frații au călcat porunca V și VI. Să se esplice porunca V și partea I a poruncii VI.

c) Iosif a suferit multe, Iacob și mai mult (de ce?)! Oare pentru ce nu le-a venit Dumnezeu în ajutoriu? Au nu a știut el nimic despre cele întemplate cu Iosif . . . cu Iacob? Au nu putea el să scape pe Iosif din mâinile păcătoase ale fraților lui, sau ale neguțitorilor, cu atât mai vârtos, că Iosif era un copil bun?

Răspunsurile elevilor au să se ducă într'acolo, că Dumnezeu a știut și văzut toate cele ce s'au întemplat. El însă va fi avut planul său, pentru ce nu a făcut aceea, ce poate am fi așteptat noi să facă. În tot cazul însă noaună nu ne este permis a judeca pe Dumnezeu, ale cărui gânduri omul nu le poate pătrunde.

IV

„Tot păcatul este tata mai multe păcate.“

„O adâncul bogăției și al înțelepciunii și al științii lui Dumnezeu; cât de nepătrunse sunt judecățile și de nemărite căile lui“ (Rom. 11. 33).

V

Și la copii se potrivește sentința primă (es. un copil, care este leneș, nu învață, minte . . . superă părinții etc.). — Ce porunci au călcat frații lui Iosif? A V. și VI. — Ce trebuie să gândiți, când vă merge rău și nu știți pentru ce nu vă ajută Dumnezeu. Să se esplice și aplice: Iac. 3, 16; Prov. 30, 17 etc.

Sfaturi

Aprinderea și mucigăirea grânelor. Să se știe, că dacă nu se dau grânele la lopată, cât timp stau în magazină, ele se aprind, se mucigăesc și cu timpul se strică cu totul, de nu sunt bune nici ca nutreț pentru vite. Să știe, că cu cât porumbul e mai verde, cu cât grâul e mai jilav, cu atât mai mult trebuie dat la lopată și de două ori pe zi. E dar recomandabil să se facă această operațiune. Cât pentru rapiță și alte uleioase, e bine să se facă grămadă întinsă și să se calce cu picioarele cruciș și curmeziș, de două-trei ori pe zi; ear când se imagasinează, să se lase cât de mult paie mărunte și pleavă întrêusele, ceea ce contribuiește la pătrunderea aerului prin spațiul ce țin paiele.

Pentru cei ce nu pot dormi, medicul englez Hunley recomandă următoriu mijloc, despre care zice, că e cu desăvârșire sigur: Dacă nu putem dormi, zice medicul englez, să ne băgăm capul sub

plapomă sau învălitoare, și se nu inspirăm, decât aer înădușit, ce se află acolo. Făcând astfel, partea de aer așa numită oxigen, ce se află sub învălitoare, în scurt timp se împuținează și omul în urma aceasta adoarmă numai decât. Lucrul acesta nu este împreunat nici cu cel mai mic pericol, zice medicul Hunley, de oare-ce este sigur, că îndată după adormire, capul omului ese de sub învălitoare și poate inspira din nou aer curat, cât îi trebuie. În felul acesta proced după Hunley, și câinii și pisicile, cari de-asemena pentru a putea adoarmi își ascund botul în blana lor. Tot așa și paserile, cari încă își ascund ciocul sub aripi, când voiesc să adoarmă.

Înlăturarea gustului de sfeclă în lapte și unt. Nutrirea vacilor de lapte cu sfeclă de nutreț a început să se facă și la noi — și este bine. Dar laptele și untul prind un gust de sfeclă mai cu samă când se dă în cantități mai mari. Spre a înlătura acest gust este bine a se întrebuița un rătoriu, așa ca laptele să curgă pe partea din afară a tuburilor pentru că fie-care particică de lapte să fie expusă aerului. Cu cât va trece mai repede laptele prin rătoriu, cu atât el va fi mai bun și fără miros. Când laptele este rezervat pentru unt, trebuie pus la smântână într'un loc bine aerisat; dacă nu, se vinde numai decât proaspăt.

Varietăți

Români în armată. Anuarul militar statistic al armatei austro-ungare pro 1893, apărut zilele acestea face următoarea constatare relativă la aptitudinea corporală a feciorilor obligați la serviciu militar, împărțiți după naționalități: *Mai mulți feciori buni de serviciu militar s'au aflat proporțional cu numărul, între Români* după aceia urmează Croații, locul al treilea îl ocupă Magiarii, după aceștia vin succesiv Rutenii, Germanii, Cehii și Poloni.

Groznică nenorocire la calea ferată. „Dreptății“ i-să scrie din *Găvojdia* (lângă Logoj), că în 17 l. c. sara pe la 10 oare vre-o 15 trăsuri, ce veniau dela târgul din Timișoara, aveau să treacă peste șinele căii ferate din apropierea comunei Găvojdia. Negândindu se nimenea la vre-o nenorocire, mai ales, că rampa încă era deschisă, trásurile începură să treacă pe rând. Însă tocmai când ajunse pe șine trásura a 13-a, — număr fatal, — teribila locomobilă a unui tren accelerat o apucă pe șine și o strivi cu desăvârșire împreună cu nenorocitul om și cu cai cu tot. Nenorocitul om a fost din comuna *Glimboca*. — Tot la acest loc s'a mai întâmplat o asemenea catastrofă înainte de asta cu 10 ani, când a căzut jertfă un Român din Belinț. Vina o poartă și de astă-dată boacterul, care nu s'a îngrijit de închiderea rampei și care de altmintrelea e un Român cinstit și harnic. În urma acestei nenorociri însă și el bietul va avea să îndure o pedeapsă ca consecuență a neglijenței sale.

D-l George Ivcovici, conproprietariul librăriei *Iuca Iofici* din Neoplanta, petrece de vre-o câteva zile în orașul nostru cu mustre de obiecte bisericesti, iconi sante lucrate pe pânză în oleu și în adevărat stil orientat-ortodox, precum și portrete lucrate în oleu pe pânză după orice fotografie. Am avut ocașiune a vedea aceasta colecție de mustre și putem afirma, că e frumoasă și avută. Dl Ivcovici va călători în ținutul nostru, deci se recomandă cetitorilor noștri a se folosi de această ocașiune. În cât am înțeles toți domni din Logoj și de aici, cari au primit obiectele și iconiile comandate sunt pe deplin îndestulți.

Onorați Domni Colegi! Cu toată stima sunteți invitați a participa la adunarea despărțământului Vêrșet al reuniunii noastre învățorești, ce se va ținea *Joi în 22 Decembrie v. a. c.* la 10 oare a. m. în Vêrșet — cancelăria protopresbiterală — pre lângă următorul *Program*: 1. Deschiderea adunării. 2. Raportul bureaului vechiu. 3. Constituirea despărțământului pre anul adm. 1894/5. 4. Comunicarea unor dispozițiuni (decisiuni) ale comitetului central. 5. Licuidarea și încassarea tacselor restante și curente ale membrilor. 6. Eventualele disertațiuni sau prelegeri practice. 7. Planul oarelor de învățământ pentru școalele confesionale cu un învățatoriu, care plan să se elaboreze de Onorați domni învățatori pentru adunare. 8. Designarea locului și a timpului pentru ținerea procsimei adunări a despărțământului. 9. Diverse propuneri. 10. Închiderea adunării. În buna credință că onor. domni colegi, precum și toți iubitorii de înaintarea școalelor noastre, vor lua parte la adunarea despărțământului nostru — rămân *Voivodina*, în 12 Decembrie v. 1894. Cu distinsă stimă din însăreînarea presiului: *Ioan Miclea*, notariul desp.

Logojul — magistrat regulat. O însemnată parte din membrii reprezentanței orașenești din Logoj sunt pentru ștergerea magistratului regulat și reînnoirea comunei mari. La actul de restaurațiune a magistratului, ținut în 22 Decembrie, 48 Români și vre-o 6 nemți n'au luat parte la alegere declarând, că nu voesc să fie părtași de responsabilitatea materială și morală pentru un organism ca magistratul, care nu-i de cât o „fală goală“ pentru Logoj.

Învitare de prenumerațiune la opul: *Scrieri și vorbiri* culesse apoi direse de *Dr. Giorgiu Popa*. Prețul unui esemplariu un floren. A se prenumera până în 18/30 Ianuarie 1895 la adresa celui umilit subseris: *Dr. Giorgiu Popa*, Arad, strada *Osiki*, Nr. 2.

Explicarea legii despre mandatele de plătire (art. de lege XIX. din anul 1893), este titlul unei broșuri foarte folositoare, menite „de a lăți cunoștința legii despre „Mandatele de plătire“, între acei cărturari, care nu se ocupă cu studiarea legilor mai de aproape,“ precum spune autorul însuși în prefața broșurii. Atragem atenția cetitorilor asupra broșurii de mai sus, care dă deslușirile necesare privitoriu la această lege, fiind provăzută explicarea și cu formule. Broșura a apărut în „*Institutul tipografic*“, ear autorul este D-l *Dr. Ioan Ioan*, avocat în Mediaș. Prețul 40 cr.

Petreceri. *Societatea sodalilor români din Braşov*, aranjază o *Producţiune şi petrecere colegială* Duminecă în 25 Decembrie st. v. 1894, ziua de Crăciun, în sala Hotelului Central „Nr. 1.” Oferte marinimoase se primesc cu mulţămintă şi se vor chita publice. *Programul*: 1. *Musica*. 2. „Vino lele” de I. Vidu, executat de Corul sodalilor, sub conducerea dlui F. Kroupa. 3. *Declamaţiune*, sodalul I. Furnică. 4. *Musică*. 5. „Terzet”, cu acompaniament de flaută, de sodalii: A. Precup, G. Popoviciu, N. Balea şi M. Gal. 6. *Declamaţiune*, sodalul C. Sibianu. 7. „Taci bărbate”, de I. Vidu, corul sodalilor. 8. *Musica*. 9. *Declamaţiune*, sodalul A. Suci. „*Un leu şi un zlot*”, comedie într'un act de C. R. Rosetti. *Persoanele*: D-na Tarşiţa Trifan, Dşoara E. Balea. Nataliţa, fică-sa, Dşoara E. Brătu. Lina, fată în casă E. Sêrbu. Evdochie Trifan, D-l C. Purcărea. *Tasache* Sêrăcilă, D-l G. Popoviciu. Mişu Anesti, D-l C. Jianu. Tertipof, D-l N. Balea. Nuntaşi. În pause se va juca *Caluşerul* şi *Bătuta*.

— *Corul vocal bisericesc* gr. or. român din Sânt-Micolau-mic aranjază sub conducerea D-lui Simeon Muntean din Muraniu Luni a doaua zi a Crăciunului (26 Decembrie v. 1894) în sala cea mare a ospătăriei D-lui Iosif Piller de acolo un *Concert împreunat cu joc*.

— *Damele române din Lipova* aranjază o *Petrecere de dans* în favorul copiilor sêraci dela şcoalele române de acolo în 8/20 Ianuarie 1895, în sala „Arhiducelui Iosif”. Oferte şi suprasolviri marinimoase, se primesc cu mulţămintă la adresa Doamnei casiere Elena V. Hamsea în Lipova (Lippa) şi se vor cuita pe cale ziuaristică.

Dare de samă şi mulţămintă publică. Din incidentul producţiunii teatrale aranjate Sâmbătă sara în 10 I. c., şi în urma marinimoaselor oferte făcute de On. public în favorul *fondului pentru elevii bolnavi sêraci* dela Institutul teologic şi pedagogic diecesan, s'a încasat suma de 63 fl. 91 cr. Spesele au fost 27 fl. 41 cr.; astfel rămâne un venit curat de 36 fl. 50 cr., care sumă s'a deus la Cassa de păstrare în libelul Nr. 2734.

Subsemnatele direcţiuni îşi ţin de plăcută datorinţă a aduce vii mulţămiri tuturor generoşilor contribuatori pentru interesul arêtat Institutului nostru.

Au contribuit; Prea Cuvioşia Sa D-l Arhimandrit Filaret Musta 3 fl., D-l Căpitan Jumanca, Familia Teodor Radu, D-l Alexandru Stancoviciu, D-l Ioan Madincia, D-l Ioan Linţu, D-l Săcălăzan, D-l George Stan, D-l George Ivoviciu, Dna Silvia Drăgălina câte 2 fl.; D-l Ioan Nemoian, Dna Laura câte 1 fl. 50 cr.; D-l Dr. Petru Barbu 1 fl. 01 cr.; D-l Iocotenent Iovescu, D-l Iocot. Brad, D-l Iocot. Mocea, D-l Pavel Dimitrieviciu, D-l Gr. Vădrariu. D-l Patr. Drăgălină, D-l Dr. I. Olariu, D-l P. Ionescu, D-l I. Bălan, D-l Dr. C. Popazu, Părintele Nemoian, D-l I. Moaca, Dşoara Elena Biju, D-l Aurel de Popescu, D-l Pêrvu, Dşoara Maria Dimitrieviciu, D-l Cornel Dragomir, D-l Lindner, D-l I. Fűszfás, D-l Aurel Popoviciu, D-l Cornel Popoviciu, elevii Iosif Curuţ şi Al. Munteanu câte 1 fl.; D-l I. Bocean, D-l N. Bocean câte 60 cr.; D-l I. Velovan, D-l G. Imbronoviciu, D-l C. Căltun, Dna Nediciu, Dna Marin, Dşoara Eugenia

Peia, Dna Iacobiciu, D-l Câmpeanu, D-l A. Sequens. D-l C. Pepa, D-l Al. Diaconoviciu, D-l Dr. Puticiu, D-l Al. Fűszfás, D-l P. Giorogariu, elevii N. Ivanescu, Un cleric, C. Zuiac, Al. Bărbon, N. Popoviciu, G. Pascu, Ghilăzanu câte 50 cr.; D-l P. Văluşescu, D-l E. Gheorghiu, elevii Serafin Băianu, Guga, Treta, Cioloca, Aurel Popoviciu, Mărgineanţu şi Imbrescu câte 30 cr.; elevii I. Prohab, E. Petroviciu, E. Borchescu, P. Suci câte 20 cr.; D-l A. Mihaiu 10 cr., elevul Al. Liuba 10 cr. — Caransebeş, 16 Decembrie 1894. *Dir. Instit. teol.-ped.*

Provocare

Onoratele comune bisericesti, care nu au solvit încă până acuma abonamentul la „*Foia diecesană*” atât din anii trecuţi cât şi pe anul curent, sânt provocate a trâmite cât mai curând suma restantă însemnată mai jos, la administraţiunea acestei foi şi adevc:

Cu 45 fl. — Banloc, Berzasca, Biniş, Brănesci, Brebul, Buchini, Cărbunariu, Chevereşul-mare, Cireaşa, Clopodia, Cornea, Dezeci, Drinova, Dulău, Forăşesti, Greovaş, Jidovini, Jupănesci, Moniom, Oloşag, Povergina, Şopotul-vechiu, Tapia, Valeapai, şi Zolt.

Cu 43 fl. 75 cr. — Sinersig.

Cu 42 fl. 50 cr. — Percosova.

Cu 40 fl. — Biserica-albă, Furdia, Harmadia, Iabuca, Pervova, Sadova-noauă cu Slatina-mică, Srediştea-mică, Tolvadia, Valea-mare-Pogănici, Zărveşti, Zorlenţul-mare, şi Zorlenţul-mic.

Cu 35 fl. — Bolvaşniţa, Borloveni-nou, Căvâran, Cebza, Crivina Hodoş, Jdioara, Lăpuşnicel, Marcoveţ, Măidan, Mêrul, Mutnicul-mic (şcoala), Orşova, Petroasa, Petroman, Soceniu, Tincova, Vălişoara Verciorova Visag, şi Vlaicovet.

Cu 30 fl. — Berini, Borloveni-vechiu, Bujor, Căpêt, Cerna, Cubin, Făget, Folea Furluc, Globurău, Jittini, Mehadia, Pogăneşti, Sintesci, Şipet, Topleţ, Tufêri Unip şi Voislova.

Cu 27 fl. — Omor.

Cu 25 fl. — Bocşa-română (şcoala), Cadar, Călnic, Cireş-Timiş, Crâşma, cu filia Mal, Dălineşti, Dragomiresci, Duboş, Gavoşdia, Hăuzesci, Logoj, Logojel, Pătaş, Prigor, Putna, Răcăşdia, Răchitova, Rusca-montană, Ruginosu, Sacoşul-turcesc, Scăiuş, Uliuc, şi Văliug.

Cu 23 fl. 33 cr. — Vermeş.

Cu 20 fl. — Bărbosu, Bozoviciu, Crivina (în prot. Logoj), Dognecca, Fizeş (şcoala), Giulvez, Homoşdia, Iam, Opaţiţa, Remete-Pogănici, Rêtişor, Rugiu, Rusca, Rusova-noauă, Şoşdia, Têrnova, Togir, Valeaboului, Valeadeni, şi Zăgujeniu.

Cu 19 fl 50 cr. — Herendeşti.

Cu 18 fl. — Băteşti.

Cu 17 fl. 50. cr. — Iertof şi Moldova-noauă.

Cu 15 fl. — Alibunariu, Bocşa-montană, Boldur, Cârpa,

Ciuchiciu (şcoala), Comorişte, Coronini, Coşteiu (în prot. Vêrşet), Doloave, Deliblată, Ferendia, Forotic, Gaiul-mic, Gherman, Glogon, Iamul-mic, Iersig, Juresci, Latunaş, Ogradena, Oraviţa-română, Pecenişca, Petroşniţa, Reciţa-montană, Rueni-Turnul, Sasca-română, Seceni, Silagiu (şcoala), Socolariu, Teregova, Ţerova Uzdin, Var, Vasiova, Verendin, Voivodint, Vrăniuş şi Zrigibesci.

Cu 14 fl. — Icloda.

Cu 13 fl. 75 cr. — Cruşoveţ.

Cu 10 fl. — Armeniş, Basesci, Berlişte, Bocşa-română, Bogodint, Botineşti, Broşteni, Calina, Călnic, Cliciova, Corneareva, Coşava, Doman, Dragsina, Eşelniţa, Ezeriş, Feneş Gherteniş, Gârbovoţ, Ghilad, Glimboca, Ilova, Jupani cu filia Sudriaş, Lighet, Maciova, Marghita-mare, Margina, Nicolint (în prot. Vêrşet), Obreja, Ofcea, Ohabamutnic, Peştere, Poiana, Prilipet, Ramna, Romănesci, Rusova-veche, Secaş, Silagiu, Slatina (în prot. Bis.-albă), Solciţa, Surducul-mare, Surducul-mic, Susaniu, Valeabolvăşniţa, şi Vucova.

Cu 7 fl. — Stamora-română.

Cu 5 fl. — Agadicu, Bichigi, Birda, Birna, Bogoltin, Borlova, Breazova, Bucovet, Buziaş Căcova, Caransebeş, Cârncea, Ciclova-rom., Cuptoare (în prot. Mehadia), Dalci, Denta, Doclin,

Dubova, Foeni, Gherliște, Gladna-rom., Globucraiova Gornialiubcova, Grebenat, Hezeriș, Hittiaș, Honoriciu, Iaz, Jena, Jupalnic, Jurjova, Lăpușnic, Luncani, Luncavița, Macedonia, Macoviște, Marga, Mehadica, Mercina, Mocerîș, Mutnicul-mare, Ocna de fer, Oravița-mont., Partoș, Pet-nic, Petrilova, Plavișevîța, Potoc, Prisaca, Recița-rom., Sacul, Sarazani, Satul-nou, Sculea, Sent-Ianoș, Sêlbăgel, Sichevița, Silha, Temeresci, Vărădia și Voitec.

Rugăm cu totdeadinsul pe onorata preoțime și onoratele comitete resp. epitropii parohiale ale comunelor restante, să binevoiască a lua în considerare, că spesele tipăririi acestei foi, care are a împlini o lacună adânc simțită în viața noastră bisericească și școlară sînt considerabile și că acelea trebuie să le solvim tipografiei. Deci repetîm rugarea pentru deportarea sumelor restante, după puțină cât mai cîrînd.

Administrațiunea „F. D.”

Avis

Comuna noastră bisericească gr. or. rom. din Logoj vînd a satisface de o parte pornirea progresive din loc cu privire la înfrumșetarea orașului nostru, ear de altă parte a cîștiga bisericii noastre cu timpul un venit corespunzător: a delăturat zidul de îngrădire cel vechiu din jurul curții bisericești și în locul acestuia a edificat 15 dughene (bazare), cari cu începutul lunii lui Noemvrie a. c. st. n. s'au și închiriat la feluriti neguțatori și aceștia deja și-au și deschis prăvăliile lor.

Aceasta avînd onoare a aduce la cunoștința D-Voaștre, Vê rugăm pentru binevoitoriul sprijin.

Logoj în 6/18 Noemvrie 1894. [78] 1—3

Stefan Antonescu,
preș. com. par.

Partenie Peștean,
notariu.

Concurs

Pre baza ordinațiunei consistoriale ddo 14 Iulie a. c. Nr. 1600 B. sê escrise concurs pentru postul de capelan pre lângă neputinciosul paroh Iosif Muntean dela parohia de clasa a II-a din Vraniu, cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecesană“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt a treia parte ($\frac{1}{3}$) din toate venitele parohiei susnumitului paroh și anume:

- 1) din sesiunea parohială constătătoare din 30 jugere,
- 2) din plațul parohial și grădina întregitoare,
- 3) din birul dela 180 case,
- 4) din stola usuată.

Recurenții cualificați sunt avisati, ca recursele lor ajustate cu documentele prescrise, și adresate comitetului parohial, sê le subștearnă protopresbiterului Filip Adam în Iam, avînd dênșii a se înfățișa în sânta biserică locală în vr'o Duminecă sau sêrbătoare.

Vraniu, în 12 Noemvrie 1894.

[79] 1—3

Comitetul parohial.

În conțelegere cu mine: Filip Adam, protopresbiter.

Licitațiune minuendă

Pe baza încuviințării Venerabilului Consistoriu diecesan ddo 15 Septemvrie a. c. Nr. 2633 B. sê escrise licitațiune minuendă pentru lucrările de renovare la biserică gr. or. română din Racovița, protopresbiteratul Buziașului, cu prețul de esclamațiune:

- a) pentru zidariu 719 fl. 25 cr.
- b) pentru tinichieriu 145 fl. 50 cr.

Planul și specificațiunea de măsuri și spese se pot vedea la președintele comitetului parohial.

Licitațiunea minuendă se va ținea Luni în 26 Decemvrie st. v. a. c. la 11 oare a. m. în biserică din loc.

Reflectanții vor avea a se presenta în persoană la licitațiune, avînd a depune la începerea licitațiunei vadiul de 10% din prețul de esclamațiune.

Lucrarea se va începe de primăvara.

Din ședința comitetului parohial ținută la 30 Octamvrie 1894.

[77] 2—3

Vichentie Murariu,
preot și preș. comit. paroh.

Petru Mircu,
not. comit. paroh.

Concurs

Pentru întregirea definitivă a postului de preot în parohia de a III-a clasă din Peștere, protopresbiteratul Caransebeșului, se escrise concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecesană“.

Emolumente:

1. Birul parohial dela 117 case în naturalii sau 1 fl. bani în loc de naturalii 117 fl,
2. Sesiunea parohială în complex de 32 jugere, care aduce un venit anual în calcul mediu de 320 fl.
3. Plațul parohial cultivat cu pomi, care aduce un venit anual în calcul mediu 20 fl.
4. Venit stolar în calcul mediu 83 fl.
5. Alte venite accidentali în suma de 20 fl.

Recurenții sunt poftiți a-și înainta suplicele de concurs P. On. Oficiu protopresbiteral al Caransebeșului în termenul legal și a se presenta cu știrea protopresbiterului concerninte în vre-o Duminecă sau sêrbătoare în biserică.

Peștere, din ședința comitetului parohial ținută în 18 Martie 1894.

[76] 3—3

Nicolae Birăescu, m. p.
președ. com. par.

Lazar Bêlu, m. p.
not. com. par.

În conțelegere cu protopresbiterul tractual.

